

geringen også selv må tage ansvaret for at bære aftalen igennem. Det Konservative Folkeparti vil hverken arbejde positivt med eller negativt imod. Vi vil afstå fra at stemme såvel her i salen til dette beslutningsforslag som i Finansudvalget til aktstykket.

Ole Sohn (SF):

Da sagen om Færøbankskandalen var til behandling i januar 1998, gav SF klart udtryk for, at en retssag var den rigtige vej ud af sagen, således at Den Danske Bank kom til at svare det, som de slap for, da de kom ud af moderselskabsforpligtelsen. Denne mulighed bliver nu med forliget afskrevet, og det finder vi dybt beklageligt.

Gennem en retssag vil det juridiske ansvar kunne placeres, og hvis retssagen ville ende med, at Den Danske Bank ikke blev kendt fuldt erstatningspligtig, må man formode, at årsagen hertil ville være, at Finanstilsynet ikke havde levet op til deres ansvar som samfundets tilsynsførende over for bankerne. En sådan lære ville så kunne bruges til at stramme reglerne om Finanstilsynets arbejde.

Nu er det ikke umiddelbart nemt at vurdere Kammeradvokatens notat om forliget med Den Danske Bank. Derfor er det at foretrække, at Folketinget får mulighed for at få indsigt i de juridiske og politiske bevæggrunde bag forliget, og det kræver, at sagen behandles både her og i Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Derfor støtter SF intentionerne i Enhedslistens forslag.

Nu er Den Danske Bank jo ikke kendt for at give ved dørene, og man kan vist roligt sige eller roligt antage, at banken med forliget har gjort en god forretning. Spørgsmålet er, om forliget ikke er bedre for banken, end det umiddelbart synes. For at få afklaret det har jeg gennem Finansudvalget stillet finansministeren en række spørgsmål, og jeg har forsøgt at bore lidt i dem, og jeg vil fortsætte her:

Jeg har spurgt, om den skattemæssige behandling af erstatningen fra Den Danske Bank er blevet drøftet under forligsforhandlingerne. Det er der ikke svaret på. Der er blevet svaret, at der ikke er givet et tilsagn, og det er klart, det kan man ikke give, når man ikke drøfter spørgsmålet.

Som sagt har ministeren sagt, at der ikke er givet tilsagn, men spørgsmålet er, om man skal tro Den Danske Banks direktør Peter Straarup. Skal man det, så blev fradragsretten overhovedet ikke berørt under forhandlingerne. Bankens

udsagn er forhåbentlig ikke korrekt, for det er som sagt ikke helt uvæsentligt for erstatningsmodtageren, om man får 300 mio. kr., eller om man kun får i omegnen af 100 mio. kr.

Når man forbereder sig på et forlig i den størrelsesorden, ja, så må Finansministeriet jo nødvendigvis have gjort sig nogle seriøse overvejelser om de skattemæssige konsekvenser. Derfor vil jeg gerne endnu engang spørge finansministeren om, hvilke overvejelser man har gjort sig. Eller sagt på en anden måde: Har Finansministeriet sikret sig, at de 300 mio. kr. fra Den Danske Bank ikke er skattemæssigt fradragsberettiget?

Det kan der svares ja eller nej på, og jeg håber naturligvis, at spørgsmålet kan besvares med to bogstaver, men jeg tvivler, særlig efter at jeg har læst svarene på et par af de andre spørgsmål til ministeren, for jeg har spurgt meget konkret om de 300 mio. kr. og den skattemæssige fradragsberettigelse, men har fået det svar, at en sådan konkret stillingtagen til den skattemæssige behandling af det pågældende erstatningsbeløb vil kræve indgående kendskab til de specifikke nærmere forhold, der er knyttet til erstatningen fra Den Danske Bank. Og eftersom der i forligsaftalen står, at der ikke er tale om erstatning, men om et kulanceforhold, ja, så kan man godt tvivle på, at man har fået den sikkerhed for, at det ikke er skattemæssigt fradragsberettiget.

Men jeg mener, at det er meget rimeligt, at vi får det afklaret, og jeg håber, at vi kan få svarene i dag. Ellers må vi jo dyrke det lidt mere, inden sagen bliver behandlet videre i Det Politisk-Økonomiske Udvalg, og inden aktstykket igen kommer i Finansudvalget. Jeg synes da, det er rimeligt at få at vide, om Den Danske Bank blot endnu engang har gjort en god handel, eller om den har gjort en rigtig god handel ved det indgåede forlig.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ved første øjekast virker det beslutningsforslag, vi har til behandling i dag, jo meget besnærende. Ud fra et rent principielt synspunkt ønsker vi naturligvis også i Dansk Folkeparti, at der bliver placeret et ansvar.

Når vi alligevel ikke sådan umiddelbart bare vil sige, at vi vil stemme for det, så er det selvfølgelig, fordi vi samtidig er modstandere af meningsløse retssager. Det tjener ikke andre end advokatstand og embedsfolk at køre meningsløse retssager i det uendelige, og spørgs-